

Deze maand bestuderen we fragmenten uit deel 8 van *De nieuwe menselijke revolutie*, hoofdstuk 2 'Een met juwelen bezet zwaard'

In de zomer van 1963 richtte Shin'ichi Yamamoto zich volledig op de groei van de jeugd van de Soka Gakkai. (...) Op 1 juli woonde hij een bijeenkomst bij van verantwoordelijken van de jonge mannendivisie in de sporthal van de wijk Taito in Tokio. Hij kondigde aan dat de zevende herdenkingsdienst voor het overlijden van Josei Toda, die op 2 april 1964 zou plaatsvinden, het begin was van een nieuwe, essentiële fase in de ontwikkeling van de Soka Gakkai. Zijn verklaring klonk als de brul van een leeuw.

'Essentiële' verwijst hier naar de laatste veertien hoofdstukken van de Lotus Soetra. De eerste veertien hoofdstukken worden de theoretische leer genoemd. In dit verband betekent 'theoretisch' een afspiegeling of benadering van de waarheid¹, terwijl 'essentieel' naar de werkelijke kern van de waarheid verwijst. De kern van de Lotus Soetra wordt niet onthuld in de eerste helft van de Lotus Soetra, maar in het hoofdstuk 'Levensspanne' dat deel uitmaakt van de essentiële leer. Met 'essentiële fase' bedoelde Shin'ichi de periode waarin het echte werk voor kosenrufu zou beginnen. Op 5 juli, drie dagen later, woonde Shin'ichi opnieuw een bijeenkomst bij, dit keer van verantwoordelijken van de jonge vrouwendivisie, in de sporthal van de wijk Taito in Tokio. (...) Tijdens deze bijeenkomst stelde Shin'ichi voor dat zowel de jonge vrouwendivisie als de jonge mannendivisie zich zouden richten op het nieuwe doel van 1 miljoen leden. Het is belangrijk een doel te hebben als je vooruitgang wil boeken. Wanneer een doel eenmaal is bepaald en je weet duidelijk welke inspanningen in de komende dagen en maanden nodig zijn om het te bereiken, kun je er veel sneller naartoe werken.

Shin'ichi stelde voor dat beide divisies zich zouden richten op het doel van 1 miljoen leden, omdat hij de jeugddivisie nieuwe hoop wilde geven. (...) In Amagi, op het schiereiland Izu, begonnen op 6 juli - de dag na de bijeenkomst - de trainingssessies van de Suiko-kai (Waterkantgroep) en de Kayo-kai (Bloem-Zongroep), de trainingsgroepen van de jonge mannen- en de jonge vrouwendivisie. Shin'ichi nam actief en energiek deel aan deze activiteiten. (...) Shin'ichi zei: "Het is belangrijk dat een lid van de Suiko-kai zijn hele leven de Soka Gakkai-spirit behoudt. Op dit moment ontwikkelt onze beweging voor het verspreiden van het Nichiren Boeddhisme zich voorspoedig. Maar dit zal niet altijd zo zijn. De Daishonin schrijft dat we 'geen goede tijden moeten verwachten, maar slechte tijden moeten aanvaarden' (GND-1, 144).

"De Soka-spirit houdt in dat je vastberaden opstaat wanneer onze organisatie met grote moeilijkheden wordt geconfronteerd en zwaar onder vuur ligt. De Daishonin zegt ook: 'Al zullen mijn volgelingen en ik met allerlei moeilijkheden te maken krijgen, zolang we geen twijfel in ons hart koesteren, zullen we vanzelf boeddhaschap bereiken. Twijfel niet, ook al beschermt de hemel u niet. Wees niet ontmoedigd als u in dit leven geen gemakkelijk en veilig bestaan leidt.' (GND-2, 209) Dit is de nobele spirit van het verspreiden van de Mystieke Wet, precies zoals het Nichiren Boeddhisme ons leert. Hoe krachtig de stormen van tegenspoed ook zijn. Hoe zwaar de obstakels die we tegenkomen ook zijn, of hoe lang ze mogen duren, het is belangrijk dat we niet aan de beschermende functies twijfelen. Oprecht beoefenen betekent dat we onbevreesd tot het allerlaatst aan ons geloof vasthouden. (...) Wat we doen - hoe we handelen op het cruciale moment - bepaalt uiteindelijk onze overwinning of nederlaag.

"Toen het bedrijf van meneer Toda in een crisis terechtkwam, had ik tuberculose. Ik had last van aanhoudende koorts en soms hoestte ik bloed op. Ons salaris kon nog steeds niet worden uitbetaald en mijn collega's vertrokken één voor één. Hoewel ze hem veel verschuldigd waren, hadden

¹ Theoretisch is hier een vertaling van de Japanse term *shaku*, die letterlijk schaduw betekent. Het schetst een idee of beeld van de hoogste werkelijkheid of waarheid.

sommigen achter zijn rug harde kritiek op meneer Toda. Maar ik bleef. Ik had het besluit genomen mijn leven te geven voor meneer Toda, me samen met hem in te spannen en, zolang hij nog in leven was, desnoods mijn eigen leven te geven bij het verspreiden van de leer van Nichiren Daishonin. Ik geloofde dat dit de enige manier was om een voorbeeld te zijn en te laten zien wat het betekent om in deze tijd een echte leerling van meneer Toda en de Daishonin te zijn.

“Meneer Toda begreep alles. Hij kende me door en door. Hij zei tegen me: ‘Je probeert jezelf te doden, nietwaar? Je hebt besloten je leven voor mij te geven. Maar dat sta ik niet toe! Jij moet leven en je leven ten volle benutten. Ik zal mijn leven voor jou geven, zodat jij dat kunt doen.’ Het was een gepassioneerde kreet, vol bezorgdheid voor zijn leerlingen en de toekomst van onze beweging. Bij die woorden nam ik het vaste besluit om mijn hele leven aan kosenrufu te wijden. Je leven geven voor kosenrufu en leven voor kosenrufu zijn twee kanten van dezelfde medaille.” (...)

Shin’ichi deed voortdurend een beroep op zijn waardevolle opvolgers in de jeugddivisie: “Ik wil vooral dat jullie besluiten dat de verantwoordelijkheid voor de ontwikkeling van onze beweging bij jullie ligt. Ik hoop dat jullie altijd aandacht zullen hebben voor de vele maatschappelijke problemen die zeker zullen ontstaan naarmate we verder gaan met onze grote missie, en dat jullie daarbij naar wijze oplossingen zoeken.” (...)

Een jongeman met de naam Genji Samejima vroeg aan Shin’ichi Yamamoto: “Wat betekent het om een standvastig geloof te hebben?” (...) Shin’ichi wilde deze jonge man, die zich bij de Soka Gakkai had aangesloten om zijn leven te veranderen, hoe dan ook helpen om al zijn kwaliteiten tot bloei te brengen. In antwoord op Genji’s vraag zei hij: “Mensen met een standvastig geloof blijven hun leven lang bij de Soka Gakkai en ondersteunen hun senioren in geloof, die zich inzetten voor het verspreiden van het Nichiren Boeddhisme. Mensen die door dik en dun bij de organisatie blijven - hoe anderen hen ook bekritisieren, aanvallen of proberen zover te krijgen dat ze de organisatie verlaten - hebben een standvastig geloof. Niet meer en niet minder! (...) Ik vertrouw op jullie. Laten we in eenheid samenwerken om de leer van de Daishonin over de hele wereld te verspreiden!” (...)

De trainingssessie van de Kayo-kai - de jonge vrouwendivisie - werd de volgende dag op 7 juli gehouden. Opnieuw beantwoordde Shin’ichi de vragen van de leden en gaf hij alles om hen aan te moedigen. Hij voelde dat de tijd waarin vrouwen een centrale rol zouden spelen, dichtbij was, en dat de toekomst van kosenrufu afhing van hoeveel capabele en wijze vrouwenverantwoordelijken de Soka Gakkai kon ontwikkelen. (...) Shin’ichi dacht na over hoe hij jonge mensen kon begeleiden en ontwikkelen. (...) Hij kwam tot de conclusie dat de impasse waarin de mensheid zich bevond, werd veroorzaakt door een gebrek aan visie van de wereldleiders. Er is behoefte aan nieuwe leiders met nieuwe richtlijnen, zei hij met klem. Hij schreef: “Het is nu tijd dat wij als jeugdige hervormers de hoogste idealen van leiderschap omarmen en laten zien hoe wereldvrede gerealiseerd kan worden.” Vervolgens gaf hij de jeugd drie praktische richtlijnen. De eerste was: ‘Leg een stevig fundament voor je geloof, beoefening en studie van het Nichiren Boeddhisme’.

Als tweede: ‘Koester grote, verheven idealen, maar blijf met beide benen op de grond staan, en ga stap voor stap vooruit’; en als derde: ‘Creëer eenheid onder de leden’. Shin’ichi sprak zijn grote verwachting voor zijn jeugdige opvolgers uit en ging (...) vervolgens in op de tweede richtlijn: “Mensen die ernaar streven om wereldleiders te worden, moeten eerst overwinningen behalen op hun werk en in andere aspecten van hun dagelijks leven. In onze jeugd leggen we het fundament van ons leven. Dit fundament moet groot en stevig zijn. Ik hoop dat jullie allemaal uitgroeien tot waardige, menslievende en hoffelijke mensen.”

Met betrekking tot de derde richtlijn benadrukte hij dat ze “nooit moesten vergeten dat de eenheid onder de leden van de jeugddivisie een blijvende band vormt en een belangrijke verbindingslijn in onze beweging om mensen naar geluk te leiden.” Shin’ichi’s pen vloog snel over het papier: “De groei van de jeugddivisie is de groei van de Soka Gakkai. De groei van de Soka Gakkai is de groei van Japan. We moeten ervan overtuigd zijn dat onze ontwikkeling direct verbonden is met het creëren van duurzame vrede.” (...) Met een sterke passie voor de groei van de jeugd schreef Shin’ichi in één

keer zijn artikel. Het werd gepubliceerd als hoofdartikel in het augustusnummer van de *Daibyakurenge*, het studieblad van de Soka Gakkai. (...)

De zesde Algemene bijeenkomst van de studentendivisie werd op 14 juli gehouden. De gezichten van de deelnemers straalden van enthousiasme en hun passie vulde de ruimte. Dit was niet zo vreemd. Ze hadden namelijk net het doel van 20.000 leden bereikt dat ze het jaar daarvoor tijdens de vijfde Algemene bijeenkomst hadden gesteld. Ze waren uit heel Japan samengekomen om hun grote overwinning te vieren. (...) Tijdens de bijeenkomst werden voor de regio's Kansai, Tohoku, Chubu, Chugoku en Kyushu algemeen secretarissen van de studentendivisie benoemd. Daarmee werd het fundament van de organisatie in het hele land stevig gelegd. (...)

Goro Watari, verantwoordelijk voor de studentendivisie sprak hen enthousiast toe: "We hebben ons doel van 20.000 leden, dat we vorig jaar tijdens onze bijeenkomst hebben gesteld, ruimschoots gehaald. Op dit moment zijn er 20.316 studentendivisie-leden. Laten we dit samen op deze bijeenkomst vieren! Ik stel voor dat we voor de Algemene bijeenkomst van volgend jaar een nieuw doel van 40.000 leden stellen! Wat vinden jullie daarvan?" (...)

Voor de bijeenkomst had Goro Watari raad aan Shin'ichi Yamamoto gevraagd over het doel waarop de studentendivisie zich het best kon richten. Shin'ichi was vastbesloten om hen in alles te ondersteunen om kosenrifu te realiseren. Tegelijkertijd wilde hij de autonomie en onafhankelijkheid van de groep respecteren. Na toespraken van enkele vicevoorzitters en de voorzitter, stapte president Yamamoto het podium op. Hij feliciteerde de deelnemers van harte met deze zesde Algemene bijeenkomst van de studentendivisie. (...) Shin'ichi ging verder: "Veel Japanse intellectuelen denken tegenwoordig dat religie en wetenschap niet samengaan en dat religie niet nodig is. Maar dat is een vergissing. De grote wetenschapper Albert Einstein benadrukte zelf het belang van religie, en de Russische schrijver Leo Tolstoj schreef: 'Een van de grootste misvattingen is die van veel zogenaamde geleerden van onze tijd, die beweren dat we zonder religie kunnen.'²

"De 19e-eeuwse Amerikaanse schrijver William Adams noemde religie het verlengde van het verstand. Als we op een rustige, objectieve manier naar het leven en de samenleving kijken en serieus nadenken over hoe we lijden kunnen verlichten, en over de betekenis van het leven en de oerkracht van het universum, komen we vanzelf uit bij religie. (...) Laten wij, die deze grootse religie hooghouden, ons inspannen om in elk aspect van het leven een grote verandering te realiseren; in cultuur, de samenleving, het beleid en het zakenleven. Laten we een religieuze en menselijke revolutie met onze activiteiten teweegbrengen."

Shin'ichi deelde vervolgens openlijk zijn gevoelens: "Maar ik wil jullie ook zeggen dat er, als het bij mij stopt, niets zal worden bereikt. Als jullie allemaal uitstekende verantwoordelijken worden - zowel in naam als in de praktijk - en je als echte beoefenaar van het Nichiren Boeddhisme opstellen als pioniers van deze tijd, kan ik op ieder moment met een gerust hart sterven. Daar chant ik voor en daar hoop ik op. Met al mijn energie en mijn hele wezen open ik de weg voor jullie, in de overtuiging dat jullie mijn werkelijke opvolgers zijn. Kan ik op jullie rekenen?" Zonder ook maar één moment te aarzelen riepen alle leden "Ja!" Shin'ichi keek de zaal rond, en ontmoette de blik van iedere deelnemer. Hun ogen straalden van een vurige gelofte. (...)

De grote leraar T'ien-t'ai uit China vergeleek de essentiële leer met de maan aan de hemel en de theoretische leer met de weerspiegeling van de maan op het water. Daarmee gaf hij aan dat het essentiële superieur is en het theoretische inferieur. 'Essentieel' verwijst naar de werkelijke kern van de waarheid - de realiteit. 'Theoretisch' verwijst naar een afspiegeling of benadering van die waarheid. Net zoals theorie voortkomt uit de werkelijkheid, is de theoretische leer een afgeleide van de essentiële leer. In een van zijn lezingen legde Shin'ichi deze beginselen zeer gedetailleerd, maar ook heel toegankelijk uit: "Theorie is een soort maatstaf. Het is een voorbeeld waarmee we de realiteit kunnen uitleggen, maar het is niet de realiteit zelf. Het leven van een mens is

² Leo Tolstoy, *A Calendar of Wisdom* (Een kalender van wijsheid), vert. Peter Sekirin (New York: Scribner, 1997), 14.

voortdurend aan verandering onderhevig. Die steeds veranderende realiteit is de werkelijke essentie van het leven. Daarentegen is theorie een afgeleide van die realiteit, die algemeen is gemaakt. Daarom is het belangrijk dat we een duidelijk onderscheid maken tussen realiteit en theorie, en stevig in de realiteit geworteld blijven.

“De basis van alle realiteit is het leven zelf. Mensen leven middenin die realiteit. Er zijn ontelbare voorbeelden in de geschiedenis waarin een absoluut vertrouwen in theorie en ideologie leidde tot dogmatisme en uiteindelijk tot onderdrukking. (...) Deze woorden laten zien dat het essentiële en het theoretische in ons eigen leven te vinden zijn en dat we daar een duidelijk onderscheid tussen moeten maken. Wanneer we bijvoorbeeld slapen, bevinden we ons in de theoretische fase van ons leven, maar wanneer we wakker zijn, bevinden we ons in de essentiële fase. (...)

“Onze werkelijke identiteit is die van een Bodhisattva van de Aarde, die is verschenen om zich in te zetten voor de verspreiding van de humanistische leer van het Nichiren Boeddhisme. De essentiële manier van leven is dat we ons toewijden aan die inspanning. Daarentegen is de sociale status of positie die we later verwerven, slechts iets dat tot het theoretische behoort. (...)

“In zekere zin zou je kunnen zeggen dat het verschil tussen het essentiële en het theoretische heel klein is, omdat beide te maken hebben met je instelling en je beslissing - iets dat van buitenaf niet zichtbaar is. Maar bekeken vanuit het boeddhisme wordt alles helder en wordt het verschil tussen beide duidelijk zichtbaar. Op het gebied van onze innerlijke vastberadenheid is het essentiële onze belangrijkste motivatie: onze toewijding aan het verspreiden van de leer van Nichiren Daishonin. Het is de spirit om door te gaan en alle uitdagingen aan te gaan. Daarentegen staat het theoretische voor passiviteit, compromissen sluiten en je terugtrekken.

“De manier waarop we in ons leven onderscheid tussen het essentiële en het theoretische kunnen maken, is door onszelf af te vragen of we voor kosenrufu leven en of we aan onze menselijke revolutie werken. Of we vastberaden zijn om onze doelen te behalen. Wie zo leeft, zal uiteindelijk de overwinning in zijn of haar leven behalen. Leven volgens het essentiële is een voortdurende strijd. Daarom is de plek waar we nu zijn, precies de plek waar we onszelf trainen in onze boeddhistische beoefening.” Shin’ichi’s lezing over het essentiële en het theoretische maakte diepe indruk op de deelnemers en werd in de jaren daarna een belangrijke leidraad voor hen. (...)

Veel leden van de Soka Gakkai waren stomverbaasd toen ze de voorpagina van de *Seikyo Shimbun*, het dagblad van de Soka Gakkai, van 25 juli lazen. Daar stond in grote, opvallende letters geschreven ‘Hogepriester waarschuwt alle priesters en leden van de Hokkeko.’ (...) ³ In de inleiding van dit artikel stond: “Hogepriester Nittatsu waarschuwt alle priesters van Nichiren Shoshu en de leden van de Hokkeko. Hij sprak de verwachting uit dat de priesters en de leken - op dit moment van snelle ontwikkeling van Nichiren Shoshu en de nieuwe schitterende vooruitgang van de Soka Gakkai op weg naar de toekomst - zich nog sterker moesten verenigen om de leer van de school over heel Japan en de wereld te verspreiden.” (...)

In zijn waarschuwing noemde hogepriester Nittatsu ook wat de Soka Gakkai allemaal had bereikt. Hij schreef: “De Soka Gakkai vertrekt altijd vanuit de meest nobele idealen en in overeenstemming met Nichiren Daishonins verheven leer heeft ze al het negatieve uit het verleden achter zich gelaten. Ze onderneemt actie voor het creëren van een betere samenleving. Haar inzet is gebaseerd op de correcte boeddhistische leer en ze spreekt zich uit voor de waarheid. Daardoor heeft ze een grote invloed op zowel mensen die beoefenen en mensen die niet beoefenen. Ook speelt ze een actieve rol in de wereld van onderwijs en cultuur en blijft ze zich voortdurend inzetten voor het realiseren van kosenrufu. (...) Ondanks alles heeft de Soka Gakkai haar zoekende geest behouden en nooit getwijfeld of haar idealen opgegeven. Dit verdient ons diepste respect. Het is tijd dat de priesters van Nichiren Shoshu zich weer op hun boeddhistische beoefening richten en hun

³ Hokkeko, lekenorganisatie die verbonden is aan tempels van Nichiren Shoshu

verantwoordelijkheid nemen. (...) Dat betekent dat wij, door onze acties, ons gedrag en onze studie en begrip van het boeddhisme een voorbeeld voor anderen kunnen zijn. (...)

“Ik hoop dat alle priesters van Nichiren Shoshu mijn intentie zullen begrijpen en de waarschuwing van onze voorganger ter harte nemen. Ik hoop dat ze eenheid creëren met de leken gelovigen en het beginsel van ‘vele lichamen, één gedachte’ tot uiting brengen, terwijl we ons samen inspannen om onze grote wens in vervulling te laten gaan.” Aan het eind van het artikel stond: “Bovenstaande waarschuwing werd op 15 juli 1963 opgesteld door Hosoi Nittatsu, hogepriester van Nichiren Shoshu.” Een dergelijke officiële waarschuwing over het gedrag van de priesters was zeer uitzonderlijk. (...)

In het artikel stond verder: “De onzelfzuchtige toewijding van de leden van de Soka Gakkai aan het verspreiden van de Wet is iets wat absoluut nog nooit eerder in de geschiedenis van onze school is voorgekomen. Onder leiding van de president van de Soka Gakkai hebben de meer dan 3,4 miljoen aangesloten huishoudens zich in volledige eenheid ingezet en verschillende belangrijke activiteiten ontwikkeld om de leer van de Daishonin over de hele wereld te verspreiden. (...). De Daishonin juicht hun inspanningen zeker toe, en deze verdienen het grootste respect van zowel priesters als leken gelovigen.” (...) De waarschuwing eindigde met de volgende woorden: “De oprechte, zoekende geest van de leden van de Soka Gakkai moet worden gewaardeerd en gerespecteerd als een voorbeeld van boeddhistische beoefening.” (...) Door de waarschuwingen van hogepriester Nittatsu wisten de leden van de Soka Gakkai dat hij een correct begrip van de organisatie had. Dit gaf hen extra inspiratie om zich nog meer in te zetten. (...)

Volgens de geschriften van de Daishonin zullen mensen die zich inzetten om de correcte leer in deze onzuivere tijd van het Laatste Tijdperk van de Wet te verspreiden, zeker te maken krijgen met vervolging. Daarom is kosenrufu een verheven missie die alleen mogelijk is voor mensen die vastbesloten zijn en zich hier onzelfzuchtig voor inzetten. Nikko Shonin zegt daarom: “Verspreid de Wet zo goed als u kunt en geef daar zonder enige terughoudendheid uw leven voor, totdat kosenrufu is bereikt.” (GZ, 1618) Maar veel Nichiren Shoshu priesters lieten deze spirit niet zien. (...) Als we naar de geschiedenis van Nichiren Shoshu kijken, zien we dat de erfenis, het levensbloed van geloof - met uitzondering van Nichikan en een klein aantal andere priesters die trouw bleven aan de leer van de Daishonin - door de eeuwen heen steeds weer verloren is gegaan. De spirit van de Daishonin ontbrak al lange tijd bij de priesters. In scherp contrast hiermee bleven president Makiguchi en president Toda, zelfs in de gevangenis, standvastig in hun geloof in de leer van de Daishonin. President Makiguchi gaf hier zelfs zijn leven voor. Het ware licht van het boeddhisme - de spirit van de Daishonin - werd beschermd door de Soka Gakkai die de erfenis van geloof in stand hield.

De Soka Gakkai voorkwam dat het Nichiren Boeddhisme ophield te bestaan. Toen president Makiguchi opstond om de leiding te nemen in het realiseren van kosenrufu, werd hij op een harde en onrechtvaardige manier aangevallen door priesters die niet van plan waren zich in te zetten voor dit nobele doel. (...) President Makiguchi zei eens: “De Tendai School in de tijd van de Daishonin kwam, vergeleken met de huidige Nichiren scholen, het meest overeen met Nichiren Shoshu.” (...) President Toda ging deze negatieve tendens onder de priesters krachtig tegen, omdat hij Nichiren Shoshu wilde beschermen. (...) Dit deed hij omdat hij wilde dat de priesterorde - als beschermer van de Gohonzon en erfgenaam van de nobele spirit van Nichiren Daishonin en Nikko Shonin - zich weer bewust zou worden van haar oorspronkelijke missie. Hij hoopte dat ze zich zouden inspannen om een harmonieuze relatie met de Soka Gakkai op te bouwen, om samen de verheven missie van kosenrufu te realiseren. Het belangrijkste doel van Toda's inzet om de priesterorde nieuw leven in te blazen, was het herstellen van hun geloof. (...) Hij handelde volledig in overeenstemming met de woorden uit de Gosho: “Als we met iemand bevriend zijn, maar niet de compassie hebben om hem of haar te corrigeren, zijn we in feite zijn of haar vijand.” (vgl. GND-2, 216) (...)

In de auto, op weg naar het Cultureel Centrum van Fuji, kwam Shin'ichi tot het besluit dat hij - als hij in overeenstemming met de spirit van zijn leermeester wilde handelen - de corruptie en het misbruik van de priesters van de Soka Gakkai niet kon negeren. (...) Om te voorkomen dat de priesterorde het "ene kwaad" (vgl. GND-2, 47) zou worden dat het boeddhisme vernietigt, nam Shin'ichi het met juwelen bezette zwaard van geloof op en begon hij zijn gevecht tegen de duivelse aard van gezag, verborgen achter priestergewaden.